

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

2007/2107(INI)

29.11.2007

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om hållbart jordbruk och biogas: behov av översyn av EU-lagstiftningen
(2007/2107(INI))

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

Föredragande: Csaba Sándor Tabajdi

Föredragande*: Werner Langen, utskottet för industrifrågor, forskning och energi

* Förfarandet med associerade utskott – Artikel 47 i arbetsordningen

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	10

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om hållbart jordbruk och biogas: behov av översyn av EU-lagstiftningen (2007/2107(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 december 2005, ”Handlingsplan för biomassa” (KOM(2005)0628),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 januari 2007, ”Färdplan för förnybar energi – Förnybara energikällor under 2000-talet: att bygga en hållbarare framtid” (KOM(2006)0848),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 1997, ”Energi för framtiden: förnybara energikällor – Vitbok för en gemenskapsstrategi och handlingsplan” (KOM(1997)0599),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 maj 2004, ”Andelen förnybar energi i EU – Kommissionens rapport i enlighet med artikel 3 i direktiv 2001/77/EG samt bedömning av den inverkan som lagstiftning och annan gemenskapspolitik haft på de förnybara energikällornas utveckling i EU och förslag på konkreta åtgärder” (KOM(2004)0366),
- med beaktande av kommissionens fleråriga program för åtgärder på energiområdet: ”Intelligent energi – Europa” (2003–2006)² och dess meddelande av den 8 februari 2006, ”En EU-strategi för biodrivmedel” (KOM(2006)0034),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel³,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare⁴ och rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)⁵,

¹ EGT L 283, 27.10.2001, s. 33.

² Beslut nr 1230/2003/EG av den 26 juni 2003 om kommissionens fleråriga program för åtgärder på energiområdet: ”Intelligent energi – Europa” (2003–2006), EGT L 176, 15.7.2003, s. 29.

³ EGT L 123, 17.5.2003, s. 42.

⁴ EGT L 270, 21.10.2003, s. 1.

⁵ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet¹,
 - med beaktande av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet²,
 - med beaktande av sin resolution av den 29 september 2005 om andelen förnybar energi i EU och förslag på konkreta åtgärder³,
 - med beaktande av sin resolution av den 23 mars 2006 om främjande av grödor för icke-livsmedelsändamål⁴,
 - med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-.../2007), och av följande skäl:
- A. I kommissionens meddelande ”Energi för framtiden: förnybara energikällor – Vitbok för en gemenskapsstrategi och handlingsplan” (KOM(1997)0599) anges målet för ökandet av förnybara energikällor från 6 procent 1995 till 12 procent senast 2010.
- B. Kommissionen meddelade i sin ”handlingsplan för biomassa” att om man ska kunna uppnå detta mål måste insatserna av energi från biomassa mer än fördubblas.
- C. Jordbruk och skogsvård i EU har avsevärt bidragit till att dämpa effekterna av klimatförändringen eftersom utsläppen av växthusgaser från jordbruket mellan 1990 och 2004 föll med 10 procent i EU-15 och med 14 procent i EU-25. Man förväntar sig att utsläppen från jordbruket i EU senast 2010 kommer att ligga 16 procent under 1990 års nivå.
- D. Det finns en stor potential för en avsevärd ökning av biogasproduktionen, särskilt avseende de potentiella bidragen från boskapsproduktionen (gödsel), slam, avfall och grödor som är olämpliga för livsmedels- och foderproduktion som lämpligt biogasmaterial.
- E. Hittills produceras endast 50 PJ biogas på grundval av gödsel, energianläggningar, slam och organiskt avfall, samtidigt som potentialen enbart från gödsel är 827 PJ.
- F. Produktionen av biogas och biogasinstitutioner är ojämnt fördelad inom EU, vilket också visar att potentialen inte används fullt ut.

¹ EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

² EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

³ EUT C 227 E, 21.9.2006, s. 524.

⁴ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 140.

- G. Biogas kan utnyttjas på många användbara sätt, däribland för elproduktion, uppvärmning, kylning och som drivmedel m.m.
- H. Användningen av biomassa för el ger en av de största växthusvinsterna och dess användning för uppvärmning anses som en av de billigaste.
- I. Utvecklandet av biogasininstallationer som grundas på energianläggningar har avtagit avsevärt beroende på snabbt ökande spannmålspriser, livsmedelsutbudet och miljöhänsyn.
- J. Oron för sambandet mellan bioenergiproduktion (främst bioetanol och biodiesel) samt odling av spannmål och livsmedelspriserna på världsmarknaden rör inte biogasproduktion grundad på gödsel, slam, organiskt avfall och biprodukter från grödor som är olämpliga för livsmedels- och foderproduktion förutom det faktum att en säker behandling av dessa material är nödvändig i vilket fall som helst.
- K. Gödslet i de nya medlemsstaterna är i huvudsak blandat och består av minst 20 procent hö. Dessutom är de längre tidsperioderna mellan gödselproduktionen och avlägsnandet av detta gödsel inte lämpliga för någon form av fermentation.

Biogas som en nödvändig resurs

- 1. Europaparlamentet anser att biogas är en nödvändig energiresurs som bidrar till hållbar utveckling på områdena för ekonomi, jordbruk och landsbygd samt till miljöskydd.
- 2. Europaparlamentet uppmuntrar både Europeiska unionen och medlemsstaterna att utnyttja biogasens enorma potential genom att skapa en gynnsam miljö samt behålla och utveckla stödprogram för att främja investeringar i och upprätthållande av biogasanläggningar.

Miljö, energieffektivitet, hållbarhet

- 3. Europaparlamentet betonar att biogas från gödsel har flera miljöfördelar, t.ex. minskning av metan- och koldioxidutsläpp, minskning av utsläpp av partiklar och salpeterhaltiga oxider, betydligt mindre motbjudande doft, hygienisering av flytgödsel och bättre verkningsgrad i kvävet i det behandlade gödslet, vilket innebär att det behövs mindre kväve för att nå samma gödseffekt.
- 4. Europaparlamentet betonar att gödsel, kommunala avlopp och agroindustriellt avfall kan innehålla ämnen (bakterier, virus, parasiter, tungmetaller, skadliga organiska ämnen) som kan utgöra ett hot mot folkhälsan eller miljön. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att man vidtar lämpliga åtgärder för att undvika smitta och spridning av dessa ämnen och de sjukdomar som de kan orsaka.
- 5. Europaparlamentet anser att användningen av slam och animaliskt eller organiskt avfall kommer att förbättra effektiviteten hos biogasininstallationerna. Parlamentet anser att

hygienproblem vid användning av animaliskt avfall i de flesta fall är jämförelsevis lätta att kontrollera.

6. Europaparlamentet betonar att teknisk och förvaltningsmässig utveckling förväntas inom den närmaste tiden, vilket ytterligare kommer att öka den miljö- och hälsomässiga nyttan av biogasanläggningar som använder gödsel, flytgödsel och organiskt avfall.
7. Europaparlamentet anser att denna miljömässiga nytta också kan leda till en större acceptans av jordbruk med djurhållning, som drabbas av många problem på grund av ett ökat antal klagomål från grannar och från allmänheten.
8. Europaparlamentet påpekar att biogasininstallationer på grundval av gödsel, slam eller organiskt avfall kan leda till högre ammoniakutsläpp, men menar att denna sidoeffekt kan begränsas på ett ganska enkelt sätt och förebyggande åtgärder bör införlivas i den nationella lagstiftningen om biogasininstallationer och i bidragsförfaranden för biogasininstallationer.

Ekonomisk livskraft och stödprogram

9. Europaparlamentet upprepar att allt ekonomiskt stöd till biogasininstallationer bör grundas på effektivitet, teknisk utveckling och en positiv växthusgasbalans, mervärdet på landsbygden och andra ekonomiska och miljömässiga fördelar med installationerna.
10. Europaparlamentet betonar att biogasproduktion som grundas på gödsel, slam och animaliskt och organiskt avfall bör prioriteras eftersom fördelarna med dessa metoder när det gäller hållbarhet och miljö är otvetydiga.
11. Europaparlamentet uppmärksammar att den optimala storleken för en biogasanläggning beror på olika omständigheter som bestämmer skalfördelarna och som bör undersökas grundligt.
12. Europaparlamentet betonar att, som ett villkor för att möjliggöra biogasproduktion, stöd bör ges till den dyrbara ombyggnaden av stall för att förhindra att hö kommer in i gödsellinjen och dagligt avlägsnande då detta är nödvändigt.
13. Europaparlamentet betonar att det skulle vara bäst för dem som driver biogasanläggningar att kombinera och använda allt tillgängligt organiskt material, både ur en miljömässig och en ekonomisk aspekt.
14. Europaparlamentet anser att finansieringen för biogasininstallationer som endast grundas på grödor måste fortsätta under noggrann övervakning och en ny inriktning på de mest avancerade och effektiva anläggningarna eller systemen för att garantera EU:s ekonomiska och tekniska fördel på området och undersöka framtida alternativ.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att rapportera hur kriterier om ekonomisk och miljömässig effektivitet och hållbarhet kan införas för energigrödor som leder till att denna förhållandevis nya teknik blir mer miljövänlig och ser till att farhågor avseende livsmedelsproduktionen och livsmedelsförsörjningen tas upp på ett lämpligt sätt.

16. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna och kommissionen om att ytterligare utveckling inom biogasområdet inte är möjlig utan kompletterande finansiering. Parlamentet erinrar om att finansiering måste ges till forskning och utveckling, främjande av resultat från specifika projekt för installationer och till det högre stödet för ”grön el” och ”grön gas”.
17. Europaparlamentet erinrar om att de medlemsstater som ger extra incitament till ”grön energi” genom tillräckliga prisstöd eller andra åtgärder också har lyckats bäst när det gäller att främja biogas.
18. Europaparlamentet finner att produktion av ”grön gas” bör stödjas på samma sätt som produktionen av ”grön el”.
19. Europaparlamentet kräver att kommissionen och medlemsstaterna ser till att medel från europeiska och nationella program går till de mest effektiva och hållbara installationerna, särskilt till installationer som producerar el och värme eller till installation av faciliteter och nät för uppgradering och leverans av biogas till naturgasnätet.
20. Europaparlamentet anser att en förenkling av förfarandena för handel med koldioxid avsevärt kan bidra till biogasanläggningarnas ekonomiska livskraft och hållbarhet.
21. Europaparlamentet betonar att biogasininstallationer kan hjälpa jordbrukare som ännu inte har tillräcklig lagringskapacitet för gödsel att lösa detta problem på ett ekonomiskt hållbart sätt.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att inrättandet av biogasanläggningar och tillståndet för användning av organiskt avfall och slam inte hindras av onödigt omständliga byråkratiska förfaranden och föreskrifter.
23. Europaparlamentet uppmuntrar jordbrukare att samarbeta när det gäller inrättande och drift av biogasanläggningar.

Behovet av en översyn av EU-lagstiftningen

24. Europaparlamentet kräver att kommissionen och medlemsstaterna utvecklar en sammanhållen biogaspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en särskild rapport om biogas och dess främjande i EU, i vilken man sammanfattar de nödvändiga ändringarna i EU-lagstiftningen och i den nationella lagstiftningen för att underlätta en ytterligare utvidgning av biogassektorn och tar upp de effektivaste sätten att använda EU-medel och EU-program samt ger exempel på bästa metoder.
25. Europaparlamentet stöder antagandet av ett EU-direktiv om biogasproduktion som innehåller följande delar:
 - a) Specifika mål för andelen jordbruksbiogas inom målet för förnybar energiproduktion, t.ex. i form av andelen boskapsgödsel som rötas, och med beaktande av förhållandena och situationen för jordbruket i medlemsstaterna.

- b) Årlig statistik och årliga rapporter om produktionen av biogas inom jordbruket för att kunna följa upp målen.
 - c) Åtgärder för byggande och främjande av biogasininstallationer som grundas på en nationell eller regional konsekvensbedömning där man främjar de installationer som har de största nationella och/eller regionala fördelarna för miljön och som är ekonomiskt livskraftiga. Åtgärder för spridning och främjande av resultat som erhållits från tidigare erfarenheter eller demonstrationsprojekt måste inbegripas i alla planer. Om föreskrifterna för regional- eller landsbygdsutveckling inte tillåter en finansiering av dessa åtgärder måste dessa föreskrifter ändras.
 - d) EU:s medlemsstater bör anta nationell och regional planering för att begränsa rättsliga och administrativa hinder, t.ex. bör naturgas eller andra fossila bränslen inte ha företräde inom områden som det går att sälja värme från biogas för lokal uppvärmning.
 - e) Rekommendationer avseende miniminivå och årliga anpassningsmekanismer för betalningar för ”grön el” och ”grön gas”, som bör sättas tillräckligt högt för att garantera nödvändiga incitament att investera i biogasanläggningar. En del av betalningen kan garanteras genom gröna certifikat.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett förslag till direktiv om bioavfall som inbegriper kvalitetsstandarder. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna för ett gemensamt direktiv om biogas och bioavfall.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag till lagstiftning om användning av restprodukter från biogasininstallationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att det organiska material som används i biogasininstallationer inte förhindrar användningen av restprodukter. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att anta ett förbud mot tillväxtförstärkare i djurfoder som innehåller tungmetaller om detta skulle visa sig bli ett problem i hela EU när det gäller senare användning av biogasrestprodukter på åkrar.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att IPPC-direktivet, nitratdirektivet, direktivet om avloppsslam, ramdirektivet om vatten, fågeldirektivet, livsmiljödirektivet och lagstiftningen om tungmetaller genomförs på ett effektivt sätt i alla medlemsstater och regioner, för att därmed göra biogasininstallationer som grundas på gödsel och slam mer attraktiva.
29. Europaparlamentet kräver att kommissionen så snart som möjligt lägger fram en strategi för att inbegripa biogasininstallationer i Kyotomekanismen, t.ex. genom gröna certifikat, särskilda belöningar eller skattelättnader för el och värme från biogasininstallationer eller andra åtgärder. Parlamentet påpekar att detta skulle befrämja biogasininstallationernas kostnadseffektivitet och samtidigt synliggöra jordbrukets insatser i samband med klimatförändringarna.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja inmatningen av biogas i naturgasnäten med hjälp av rekommendationer eller ett direktiv.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram sina förslag om ytterligare utökning av användningen av animaliska biprodukter och

biprodukter från jordbruksgrödor för biogas som har meddelats i handlingsplanen för biomassa.

32. Europaparlamentet kräver att medlemsstater som inte har planerat några åtgärder eller inte tillräckliga åtgärder i de befintliga nationella utvecklingsprogrammen ska inbegripa biogas i sina halvtidsöversyner av de befintliga utvecklingsprogrammen för landsbygden och regionerna och föreslå framtida åtgärder.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en sammanhållen rapport om europeisk biogasproduktion till parlamentet senast den 15 december 2008, i vilken man tar hänsyn till de ovannämnda förslagen och den utveckling som har skett.
34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till parlamenten och regeringarna i medlemsstaterna.

MOTIVERING

Biogasens miljömässiga och ekonomiska fördelar

I. Allmänna uppgifter om biogasproduktionen i Europeiska unionen

I denna tid med exploderande oljepriser, ökande naturgaspriser och ett avsevärt beroende när det gäller import av energi antar fler och fler länder sporrande lagstiftning för att öka energipotentialet för biogas, som liknar och kan ersätta naturgas (biogas innehåller 55-65 procent metan).

Biogas som produceras i integrerade jordbruksanläggningar spelar en viktig roll bland bioenergitillgångarna och kan användas som en universell energikälla. Efter en ökning av metankoncentrationen kan renad biogas användas för att driva mekanik och genom detta el (belysning i byggnader och på platser för djurhållning). Om man bränner biogasen produceras värme som kan användas för uppvärmning och torkning (plasthus, växthus, säd, svinhus, offentliga lokaler). Biogas kan också användas för att driva kylutrustning (kylskåp) eller till bränsleceller. Uppgraderad biogas under högt tryck kan användas som biobränsle för fordon. Biogas från ett hektar biomassa är dubbelt så effektivt som biodiesel.

I dag finns över 4 000 biogasanläggningar i EU varav 4 242 bedrivs i samband med jordbruk och 26 är centraliserade. Det finns stora skillnader mellan anläggningarna i de respektive EU-medlemsstaterna. Biogasproduktionen är mest utvecklad i Tyskland, Belgien, Österrike och Danmark. I de flesta länder dominerar biogasanläggningar som drivs i samband med jordbruk, men i Danmark äger den största delen av produktionen rum i centraliserade anläggningar. I mitten av 2007 beräknas den årliga biogasproduktionen från biogasanläggningar som drivs i samband med jordbruk i EU till $1,85 \times 10^9$ m³ biogas (innehållande 65 procent metan). Potentialen för biogasproduktion som grundas på gödsel i EU är 827 PJ (Petajoule). I dag produceras ca 50 PJ både från gödsel, energigrödor och organiskt avfall. Detta innebär att det finns möjlighet till en 14-faldig ökning av bara gödslet.

II. Miljöaspekter

Biogas från gödsel har flera miljöfördelar, t.ex. minskning av metan- och koldioxidutsläppen, minskning av utsläppen av partiklar och salpeterhaltiga oxider, betydligt mindre påträngande doft, hygienisering av flytgödsel och mycket bättre verkningsförmåga i kvävet i det behandlade gödslet, vilket innebär att det krävs mindre kväve för att nå samma verkningsgrad.

Produktion av biogas (och sålunda metan) i ett slutet kontrollerat system som en biogasanläggning – och det påföljande nyttjandet av biogasen som förnybar energikälla genom förbränning – har en mycket positiv effekt på ”kontot för utsläpp av växthusgaser”. Under normala omständigheter blir det avsevärda metanutsläpp vid lagring och användning av gödsel. Genom att samla in biogasen genom biogasininstallationer minskas det totala metanutsläppet från jordbruket i jämförelse med scenariot ”inga biogasanläggningar”. Genom att konvertera metan till energi och koldioxid genom förbränning blir det en ”omvänd” insättning på kontot för växthuseffekter eftersom koldioxid är mycket mindre skadligt än metan och eftersom energin från biogasförbränningen ersätter de fossila energikällorna.

Koldioxidutsläpp från förnybara energikällor (t.ex. förbränning av halm, trä och biogas) betraktas som neutrala eftersom samma mängd koldioxid som frigörs vid förbränning i princip först har tagits upp av gröna växter för att producera biomassan.

Svavelväte (H_2S) är förmodligen det ämne i biogas som får mest uppmärksamhet när man talar om potentiella risker. Man kan använda olika metoder för att minska koncentrationen H_2S i biogasen. Antingen renas själva biogasen, t.ex. i en gastvätt, eller tillsätts en liten mängd (ca 4 procent) luft till biogasen i en tank – t.ex. en sluten, gastät tank för flytgödsel – där bakterierna på flytgödslets yta tar upp svavelvätet. Ytterligare en fördel med detta är att svavlet stannar kvar i flytgödslet för att senare kunna användas som växtnäring.

Det kan finnas andra ämnen i små mängder i biogasen. Kväve (N_2) och syre (O_2) kan finnas i koncentrationer på upp till ett par procent (detta skulle vanligen vara fallet om man hade tillsatt luft till biogasen för avsvavling), men dessa gaser utgör uppenbarligen ingen fara för miljön. Väte (H_2) kan också finnas i små mängder, men den försvinner under förbränningen. Två potentiellt riskfyllda gaser, kolmonoxid (CO) och ammoniak (NH_3) kan det också finnas spår av, men om förbränningen sker på ett säkert och kontrollerat sätt försvinner kolmonoxiden fullständigt. Mängden ammoniak är försumbar i jämförelse med potentialen för minskning av kväve i miljön som ett resultat av det förbättrade nyttjandet av biogödnings i jämförelse med obehandlad flytgödsel.

Allmänt sett är alltså effekterna på utsläppen vid konvertering av organisk biomassa till biogas genom anaerob nedbrytning bara positiv, under förutsättning att man på ett effektivt sätt förhindrar att biogas läcker ut från installationerna. Inte bara genom att koldioxidutsläppen från användningen av fossila bränslen minskas, utan även genom att det sker en nettominskning av andra utsläpp (metan etc.) från gödsel etc. i jämförelse med en situation utan en biogasanläggning.

III. Energiaspekter och behovet av stöd från EU och medlemsstaterna

Biogasproduktionen från gödsel är ganska liten (40–90 m^3/ton , mycket större från säd (170–220 m^3/ton), och ännu större från material från livsmedelsindustrin (främst biprodukter och avfall från slakterier (250–480 m^3/ton)). När man kombinerar olika biogasaråmaterial är en minsta produktion på 120 m^3/ton önskvärd. Gödselbearbetning och biogasteknik innehåller gemensamma element och det är därför tillrådligt att koppla stödet för inrättande av biogasanläggningar till gödselbearbetning, men även användning av andra råmaterial som organiskt avfall eller energigrödor som inte är avsedda att användas som livsmedel. Samrötningsanläggningarna kan bearbeta olika typer av avfall på samma gång, i huvudsak flytande och fast gödsel blandat med diverse organiskt avfall.

Biogasproduktionens lönsamhet är negativ både när det gäller anläggningar inom jordbruket och centraliserade anläggningar. Intäkterna inbegriper värde från biogasen själv i form av värme och el och ökad effekt av kvävet i gödsel på åkrarna. Större biogasanläggningar som tar emot biomassa utifrån har möjligheter till ytterligare inkomster från gödningsvärdet från kväve, fosfor och kalium, värdet från ”grindavgifter” och värdet från minskade koldioxidekvivalenter. I vissa EU-medlemsstater har biogasanläggningarna möjlighet att få inkomster från försäljning av gröna certifikat. På kostnadssidan är både investerings- och driftskostnaderna avsevärda.

Biogasanläggningarnas lönsamhet och konkurrenskraft bestäms främst av försäljningspriset för den producerade elen (som vanligen fastställs av staten). I t.ex. Ungern fastställs priset för

grön el till 0,09 euro/kWh för alla förnybara energikällor. I Tyskland – med möjliga bonusar – uppgår det till omkring 0,2 euro/kWh – dubbelt så mycket som i Ungern, samtidigt som grossistpriset nästan är det samma. Det försäljningspris som fastställs av staten är därför i många fall för lågt för att biogasproduktionen ska bli hållbar.

Analyserna visar att värdet av koldioxidekvivalenterna nästan kan få jordbruksanläggningarnas ekonomi i balans och täcka omkring hälften av den ekonomiska förlusten vid de centraliserade anläggningarna. Avlägsnandet av övergångskostnaderna för handel med koldioxidekvivalenter skulle inte bara främja lönsamheten för biogasproduktionen, utan även nationalräkenskaperna för produktionen av koldioxidekvivalenter.

Den negativa lönsamheten visar dock tydligt att biogasproduktionen inte är livskraftig utan ett avsevärt stöd från både europeiska och nationella finansieringskällor. Man bör uppmuntra till investeringar genom olika åtgärder, däribland EU-medel för regional utveckling och landsbygdsutveckling. Nyckelfaktorn är emellertid det pris på ”grön el” som fastställs av staten, vilket bör vara högt nog för att fungera som ett verkligt incitament. Dessa europeiska och nationella resurser bör emellertid användas på ett förnuftigt sätt. Allt ekonomiskt stöd för biogasinstitutioner bör grundas på effektiviteten, den tekniska utvecklingen och den positiva växthusgasbalansen samt andra miljöfördelar hos installationerna.

IV. Behov av ett nytt biogasdirektiv och en översyn av lagstiftningen

EU-lagstiftningen såväl som den nationella lagstiftningen måste ses över för att underlätta inrättandet och driften av biogasanläggningar i EU:

- Först och främst krävs ett EU-direktiv om biogasproduktion med specifika mål för andelen jordbruksbiogas inom ramen för målet för förnybar energiproduktion, statistiska element, åtgärder för byggande och främjande av biogasinstitutioner som grundas på en nationell eller regional konsekvensbedömning, åtgärder för spridning och främjande av resultat från tidigare erfarenheter, uppmaning till nationell och regional planering för att begränsa rättsliga och administrativa hinder samt rekommendationer avseende den lägsta nivån och den årliga justeringsmekanismen för betalningar för ”grön el” och ”grön gas”.
- Lagstiftningen om användningen av restprodukter från biogasinstitutioner bör ses över.
- Man bör överväga ett förbud mot tillväxtförstärkare i djurfoder som innehåller tungmetaller om detta skulle bli ett problem i hela EU vid en framtida användning av biogasrestprodukter på åkrar.
- Det är nödvändigt att genomföra IPPC- och nitratdirektiven på ett effektivt sätt, tillsammans med direktivet om avloppsslam, vattendirektivet, fågeldirektivet, livsmiljödirektivet och lagstiftningen om tungmetaller.
- Det behövs en strategi för att inbegripa biogasinstitutioner i Kyotomekanismen.
- Det behövs EU-omfattande lagstiftning för att se till att biogas – som uppgraderats till naturgaskvalitet – kan matas in i naturgasnäten.
- Det behövs förslag för ytterligare förbättrad användning av animaliska biprodukter för biogas som har meddelats i handlingsplanen för biomassa.
- Medlemsstaterna bör inbegripa biogas i deras halvtidsöversyn av befintliga utvecklingsprogram för landsbygden och regionerna och föreslå framtida åtgärder.

Utvecklingsstrategier för landsbygden, däribland Leaderprojekt, bör innehålla utvecklingsscenarion för anläggningar för biomassa och biogas.

- Kommissionen bör lägga fram en sammanhållen rapport om europeisk biogasproduktion för Europaparlamentet senast den 15 december 2008, i vilken man tar hänsyn till ovanstående förslag och den aktuella utvecklingen.
- Man bör göra insatser för att finansiera forskning, utveckling och demonstration.

Förslaget diskuterades också med oberoende experter och medlemsstaternas förvaltningar som har varit till stor hjälp för att klargöra vissa aspekter av en framtida biogaspolitik.